

Наредба № 6
от 20.02.2008 г.

за определяне размера на местните данъци
на територията на община Николаево

Глава първа
Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Николаево.

Чл. 2. /Реш. № 260 от 27.01.2011г./ В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. Туристически данък.

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) /Реш.№125/30.01.2017 г./ Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на база на действащия размер към 31 декември на предходната година.

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) /Реш. № 260 от 27.01.2011 г./ Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на

Гражданския процесуален кодекс.

(3) **/Реш. № 260 от 27.01.2011 г./** Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл.87, ал.6 от ДОПК , за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

Чл. 6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора Местни данъци

Раздел I Данък върху недвижимите имоти

Чл.7, ал. 1 /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителни граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) **/Реш. № 201/29.10.2013 г./** Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) **/Реш.№125/30.01.2017 г./** При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) **/Реш. № 260 от 27.01.2011 г./** За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 9. /Реш. № 260 от 27.01.2011 г./ (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) **/Нова с Реш. № 260 от 27.01.2011 г./** Когато собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, е предприятие, в декларацията по ал.1 се посочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

Чл. 10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината;

2. по банков път – по банковата сметка на общината.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11, ал.1 /Изм. с Реш. № 12 от 29.12.2015 г./ Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове:

До 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) /Изм. с Реш. № 12 от 29.12.2015 г./ На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл. 12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл. 15. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл. 16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 17. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е отчетната им стойност, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) /Реш. № 39 от 17.06.2008 г./ Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18, ал.1 /Изм. с Реш. № 12 от 29.12.2015 г./

Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл. 19. (1) /Изм. с Реш. №366/31.01.2019 г. в сила от 01.01.2019 г./ (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

- (2) **/Изм. в сила от 01.01.2019 г./** За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.
- (3) **/Изм. в сила от 01.01.2019 г./** В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 20. /Отм. – Реш. № 39 от 17.06.2008 г./

Чл. 21. /Реш. № 39 от 17.06.2008 г./ Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществовата, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 25. /Изм. с Реш. №366/31.01.2019 г. в сила от 01.01.2019 г./ (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 31 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществовата му в страната.

(2) **/Изм. в сила от 01.01.2019 г./** За наследник или заветник, който не е съпруг, низходящ, родител, брат или сестра, 6-месечният срок от подаване на декларацията тече от узнаването, че наследството е открито.

(3) **/Изм. в сила от 01.01.2019 г./** За имуществовата на лица, обявени от съда за отсъстващи, декларацията се подава от лицата, които се явяват наследници на обявения за отсъстващ към момента на последното известие от него. В тези случаи 6-месечният срок за подаване на декларацията започва да тече от въвеждането във владение.

(4) **/Изм. в сила от 01.01.2019 г./** Когато наследникът е лице, което е било заченато към момента на откриване на наследството и е живородено, срокът по ал. 1 за неговите законни представители започва да тече от деня на раждането му.

(5) **/Изм. в сила от 01.01.2019 г./** Подадената в срок декларация от един

наследник ползва и другите наследници.

(6) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Данъчно задължените лица посочват в декларацията полученото наследствено имущество по вид, местонахождение и оценка.

(7) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Наследствени имущества, за които данъчно задължените лица са узнали след изтичане на сроковете по предходните алинеи, се декларират в едномесечен срок от узнаването. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

Чл. 26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. /Реш. № 113 от 22.01.2009 г./ за братя и сестри и техните деца – 0,8 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 – 6 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 и чл. 39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 30. (1) /Изм. с Реш.№366/31.01.2019 г. в сила от 01.01.2019 г./ Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл. 31. (1) /Реш. № 39 от 17.06.2008 г./ Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

(2) /Реш. № 39 от 17.06.2008 г./ Когато се наследява предприятие на едноличен търговец, участие в събирателно дружество, дялове и акции, представляващи повече от 50 на сто от капитала на търговските дружества, дължимият данък може да бъде заплатен в срок до 1 година от откриване на наследството заедно със законната лихва, която започва да се начислява след изтичане на 2-месечния срок по ал. 1.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 32 (1) Обект на облагане с данък са имуществовата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недви - жими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са

регистрирани за движение в страната

(5) / Изм. с Реш.№366/31.01.2019 г. в сила от 01.01.2019 г./ Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) / Изм. с Реш.№366/31.01.2019 г. в сила от 01.01.2019 г./ Не се облагат с данък имуществовата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 33. Данъкът се заплаща от лицата по чл. 45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето.

Чл. 35. / Изм. с Реш.№ 224/27.05.2010 г./ (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 и ал. 3 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) /Реш. № 113 от 22.01.2009 г./ 0,8 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 6 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) /Реш. № 113 от 22.01.2009 г./ При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2,5 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл. 48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) /Реш. № 125 от 31.01.2017 г./ Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) /Реш. № 39 от 17.06.2008 г./ При безвъзмездно придобиване на имущество, без случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) /Създава се нова ал. в сила от 01.01.2018 г./ Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9 от ЗМДТ, нестопанска цел със статут в обществена полза.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 40 (1) /Изм. с Реш.№366/31.01.2019 г. в сила от 01.01.2019 г./ Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно - чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или
2. ежемесечно - на електронен носител.

(3) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;
5. /отменена/

(4) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32.

(5) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрация на превозното средство.

(6) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрация на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

(8) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(10) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 44, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност - документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(11) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 55, ал. 7 липсват данни за допустимата максимална маса на

състава от превозни средства, в декларацията по ал. 4 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл. 41. (1) /Изм. с Реш.№366/31.01.2019 г. в сила от 01.01.2019 г./ За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. / Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = C_{\text{kW}} \times \text{Кгп},$$

където:

C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен от общинския съвет с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

- а) до 55 kW включително - от 0,48 лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително - от 0,65 лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително - от 1,32лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително - от 1,48 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително - от 1,60 лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW - от 2,10 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1

Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Екологичният компонент се определя от общинския съвет в зависимост от екологичната категория на автомобила с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10
"Евро 3"	1,00
"Евро 4"	0,80
"Евро 5"	0,60
"Евро 6" и "EEV"	0,40

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в следните размери, както следва:

1. товарно ремарке - 10 лв.;
2. къмпинг ремарке - от 15 лв.

(3) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за мотопеди в размер на 15 лв., а за мотоциклети - в размер, както следва:

1. до 125 куб. см включително - 20 лв.;
2. над 125 до 250 куб. см включително – 30 лв.;
3. над 250 до 350 куб. см включително – 40 лв.;
4. над 350 до 490 куб. см включително – 60 лв.;
5. над 490 до 750 куб. см включително - 85 лв.;
6. над 750 куб. см - 110 лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – 5 лв.
2. над 400 кг – 8 лв.

(5) Данъкът за автобуси в зависимост от броя на местата за сядане в размер, както следва:

1. до 22 места, включително мястото на водача – 100 лв.;
2. над 22 места, включително мястото на водача - 200 лв.

(6) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5т., но не повече от 12 т, е в размер от 20 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8 лв.	28 лв.
	18	20	28 лв.	64 лв.
	20	22	64 лв.	147 лв.
	22	25	190 лв.	342 лв.
	25	26	342 лв.	600 лв.
	26	28	342 лв.	600 лв.
	28	29	331 лв.	399 лв.
	29	31	399 лв.	655 лв.
	31	33	655 лв.	909 лв.
	33	38	909 лв.	1 381 лв.
	38	-	1 007 лв.	1 369 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	640 лв.	888 лв.
	38	40	888 лв.	1 228 лв.
	40	-	1 228 лв.	1 817 лв.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 100 лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер 200 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 15 лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – 21 лв.

3. над 37 kW – 30 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 50 лв.

(12) Данъкът за моторни шейни е в размер 100 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30 лв.	61 лв.
	13	14	61 лв.	168 лв.
	14	15	168 лв.	237 лв.
	15	-	237 лв.	536 лв.
Б) с три оси	15	17	61 лв.	106 лв.
	17	19	106 лв.	217 лв.
	19	21	217 лв.	282 лв.
	21	23	282 лв.	434 лв.
	23	-	434 лв.	675 лв.
В) с четири оси	23	25	282 лв.	286 лв.
	25	27	286 лв.	446 лв.
	27	29	446 лв.	708 лв.
	29	-	708 лв.	1050 лв.

(14) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер 1 лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер 1 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер 0,10 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер 100 лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер 20 лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер 3,00 лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер 0,15 лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер 0,50 лв. за тон максимална товароносимост.

Чл. 43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. /Реш. № 39 от 17.06.2008 г./ За самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – 20 лв. за всеки започнат тон максимално излетно тегло;
2. за параплан – 12 лв.
3. за делтаплан – 12 лв.
4. за мотоделтаплан – 20 лв.
5. за свободен балон – 30 лв.
6. за планер – 30 лв.

Чл. 44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 45. (1) (Отменена в сила от 01.01.2019 г.)

(2) /Изм. с Реш. №366/31.01.2019 г. в сила от 01.01.2019 г./ За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" - с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 данък.

(3) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" - с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(4) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слаборазселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5, при условие че не се използват за други цели.

(5) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 46. (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) /Изм. с Реш. №366/31.01.2019 г. в сила от 01.01.2019 г./ Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или 2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

(4) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2.

(5) /Изм. в сила от 01.01.2019 г./ Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл. 47. /Изм. с Реш. №366/31.01.2019 г. в сила от 01.01.2019 г./ Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 - в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V Патентен данък

Чл. 48. /Реш. № 39 от 17.06.2008 г./ (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл.100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесенят, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 50. За целите на патентния данък могат да се определят зони.

Чл. 51. /Реш. № 39 от 17.06.2008 г./ (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) **/Реш. № 113 от 22.01.2009 г./** Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и т. 31 от Приложение № 4, дължат данък само за дейността по т. 3 от Приложение № 4.

(7) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 52. /Реш. № 39 от 17.06.2008 г./ (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. **/Реш. № 260 от 27.01.2011 г./** Физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т.1 – 36 от приложение № 4, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най – висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага.

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. **/Изм. с Реш. № 12 от 29.12.2015 г./** Лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват извършват патентна дейност от посочените в т.10 на приложение 4, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.61 н е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаячийска камара.

Чл. 53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата по ал.2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 49, ал.1 и ал.2.

Чл. 54. (1) Данъчните декларации по чл. 53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл. 55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) **/Реш. № 39 от 17.06.2008 г./** Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 54, ал.2 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл. 56. Лицата по чл. 48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 1.

Раздел VI

Туристически данък

Чл. 57. (1) **/Реш. № 260 от 27.01.2011 г./** С туристически данък се облагат нощувките.

(2) **/Реш. № 260 от 27.01.2011 г./** Данъчно задължени са лицата, предлагащи нощувки.

(3) **Реш. № 12 от 29.12.2015 г./** Лицата по ал.2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за

туризма.

(4) /Реш. № 260 от 27.01.2011 г./ Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) /Реш. № 260 от 27.01.2011 г./ Лицата по ал.2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58.(1) /Реш. № 260 от 27.01.2011 г./ Общинският съвет определя с наредбата по чл.1, ал.2 размер на данъка за всяка нощувка съобразно населените места в общината и категорията на средствата за подслон и местата за настаняване от 01.02.2011г.

1. категория 1 звезда – 0,20 лв.
2. категория 2 звезди – 0,30 лв.
3. категория 3 звезди – 0,40 лв.
4. категория 4 звезди – 0,50 лв.
5. категория 5 звезди – 0,60 лв.

(2) /Реш. № 260 от 27.01.2011 г./ Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1

(3) /Реш. № 260 от 27.01.2011 г./ Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките

(4) / Отменена с Реш. № 19 от 23.12.2019 г./

(5) / Отменена с Реш. № 19 от 23.12.2019 г./

Чл. 59 (1) /Реш. № 260 от 27.01.2011 г./ Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по Чл.10, ал. 2 от Закона за туризма

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1./Реш. № 260 от 27.01.2011 г./ Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти за 2011 г. до 31 януари 2011г. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2011 г. се прилага размерът на данъка върху недвижимите имоти, действащ към 31 декември 2010 г.

§ 2./Реш. № 260 от 27.01.2011 г./ Общинският съвет определя такса за битови отпадъци до 31 януари 2011 г. Когато общинският съвет не е взел решение, с което се определя размерът на таксата за битови отпадъци, от всеки длъжник се събира такса в размер на абсолютната стойност от предходната година.

§ 3./Реш. № 260 от 27.01.2011 г./ (1) За 2011 г. първата вноска на данъка върху недвижимите имоти, се внася в срок от 1 март до 30 април.

(2) /Реш. № 260 от 27.01.2011 г./ На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 4. /Реш. № 260 от 27.01.2011 г./ За 2011 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл. 61н, ал.1 от Закона за местните данъци и такси до 31 ануари 2011 г.

§ 5. /Реш. № 260 от 27.01.2011 г./ (1) /изм. с Реш. №222 от 25.03.2010 г./ За 2011 г. първата вноска на окончателния годишен (патентен) данък се внася в срок до 31 януари 2011 г.

(2) /Реш. № 260 от 27.01.2011 г./ На предплатилите за цялата година в сроковете по ал.

1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и /или определени от него лица.

§ 7. /Реш. № 222 от 25.03.2010г./ Тази наредба се издава на основание чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила след решение на Общинския съвет.

§ 8. Изменена и допълнена с Решение № 39 от 17.06.2008 г.

§ 9. Изменена и допълнена с Решение № 113 от 22.01.2009 г.

§ 10. (1) /Реш. №260 от 27.01.2011 г./ Общинският съвет определя размерите на туристическия данък за 2011 г. до 31 януари 2011 г.

(2) Размерът на дължимия туристически данък за януари 2011 г. за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда – 0,60 лв.
2. категория 2 звезди – 0,80 лв.
3. категория 3 звезди – 1,00 лв.
4. категория 4 звезди – 1,00 лв.
5. категория 5 звезди – 1,00 лв.

(3) Декларацията по чл.61р, ал.5 не се подава за предоставените нощувки през 2010 г.

§ 11. Лицата, предоставящи услугата настаняване в средствата за подслон и местата за настаняване, в срок два месеца от влизането в сила на Закона за местните данъци и такси предоставят писмена декларация с информация за броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване пред категоризиращия орган по чл. 52 от Закона за туризма .

§ 12./Нов параграф в сила от 01.01.2019 г. с Решение №366/31.01.2019 г./ За 2019 г. общинският съвет определя размерите на данъка върху превозните средства до 31 януари 2019г. Когато не са определени нови размери в посочения срок, за 2019 г. Данъкът се определя съгласно минималните размери на данъците и коригиращите коефициенти, определени в чл.55, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Приложение № 1 към чл. 56

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

1./Реш. № 266/24.02.2011г./ Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект:

а) ресторанти:

1—2 звезди	5 лв.
3 звезди	10 лв.

б) заведения за бързо обслужване:

1—2 звезди	5 лв.
3 звезди	10 лв.

в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:

1—2 звезди	5 лв.
3 звезди	10 лв.

г) кафе-сладкарници

1—2 звезди	5 лв.
3 звезди	10 лв.

д) барове:

— дневни:	
2 звезди	5 лв.
3 звезди	15 лв.
— нощни:	

2 звезди	8 лв.
3 звезди	40 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	120 лв.

2./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на 7 лв. за 1 кв. м нетна търговска площ.

3./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Платени паркинги — данъкът се определя в размер на 20 лв. за 1 брой място за паркиране.

4./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер на 150 лв.

5./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на 110 лв.

6./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер на 700 лв.

7./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер на 50 лв.

8./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Металообработващи услуги — данъкът се определя в размер на 200 лв.

9./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер на 150 лв. за работно място.

10./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на 230 лв. на брой устройство.

11./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на 200 лв. за работно място.

12./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер на 100 лв. за работно място.

13./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер на 100 лв.

14./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер на 240 лв.

15./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер на 360 лв.

16./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер на 360 лв.

17./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер на 160 лв.

18./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер на 160 лв.

19./Реш. № 266/24.02.2011 г./ Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер на 180 лв.

20./Изм. с Реш. № 12/29.12.2015г./ Отдаване на видеокасети или записи на електронен носител под наем - данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на 300 лева.

21./Реш. № 266/24.02.2011г./ Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер на 3 000 лв.

22./Реш. № 266/24.02.2011г./ Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер на 500 лв.

23./Реш. № 266/24.02.2011г. / Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер на 2000 лв.

24./Реш. № 266/24.02.2011г./ Фотографски услуги — данъкът се определя в размер на 320 лв.

25./Реш. № 266/24.02.2011г./ Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в размер на 300 лв.

26./Реш. № 266/24.02.2011г./ Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер на 150 лв.

27./Реш. № 266/24.02.2011г./ Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер на 70 лв.

28./Реш. № 266/24.02.2011г./ Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер на 50 лв.

29./Реш. № 266/24.02.2011г./ Заложни къщи – данъкът се определя в размер на 3 000 лв.

30./Реш. № 266/24.02.2011г./ Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер на 50 лв.

31./Реш. № 266/24.02.2011г./ Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер на 400 лв.

32./Реш. № 266/24.02.2011г./ Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения, както следва:

а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е 120 лв.

б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е 12 лв.

в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на 50 лв., и билиард — данъкът за маса е в размер на 50 лв.

33./Реш. № 266/24.02.2011г./ Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя, както следва:

за 1 кв.м. - 2 лв.

и за един фитнес уред - 300 лв.

34./Реш. № 266/24.02.2011г./ Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на 150 лв. на брой съоръжения.

35./Реш. № 266/24.02.2011г./ Мелничарски услуги:

а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 20 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.

б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600 лв.

36./Реш. № 266/24.02.2011г./ Услуги с атрактивен характер:

) корабчета 750 лв. на брой

б) лодки 450 лв. на брой

в) яхти 900 лв. на брой

г) джетове 900 лв. на брой

д) влакчета	30 лв. на място
е) файтони	75 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой
л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище

37./Реш. № 266/24.02.2011г./ Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:

- | | |
|--------------------------|---------|
| а) мотопеди, мотоциклети | 200 лв. |
| б) други МПС | 500 лв. |

39./Реш. № 266/24.02.2011г./ Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2000 лв. за брой моторно превозно средство.

40./Реш. № 266/24.02.2011г./ Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:

- | | |
|--|---------|
| а) комбайн — | 330 лв. |
| б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — | 110 лв. |
| в) прикачни, навесни и стационарни машини — | 15 лв. |

Последни изменение в Наредбата, съгласно Решение № 19 / 23.12.2019 г. на ОбС Николаево.